

aar. I denne Henseende maa man afvente Regnskabsresultatet, saaledes som dette vil kunne foreligge til Sommer.

Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale Tillægsbevillingslovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Anden Næstformand (Parlov): Udenfor Dagsordenen har derefter Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte et for hans Vedkommende anmeldt Lovforslag.

Indenrigsministeren (Hauge): Det Forslag, jeg herved har den Ære at fremsætte for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Boligbyggeri*. I Loven af 23. December 1922 blev der givet Mulighed for at yde med Statens og Kommunernes Garanti, og i eventuelle Tilfælde kun med Statens Garanti, sekundære Laan til Boligbyggeri. Loven gjaldt for 2 Aar, nemlig Aarene 1923 og 1924, og den blev senere forlænget, sidst for 3 Maaneder, nemlig for Tidsrummet 1. Januar 1926 til 31. Marts 1926. Indtil Udgangen af Aaret 1925 var der i alt bevilget Laan i Henhold til de gældende Statsboligfundslove til ca. 97 Mill. Kr.; men der er endnu ikke udstedt Obligationer for hele dette Beløb. Det Beløb, som der er udstedt Statsboligfundsobligationer for, repræsenterer mindre end 60 Mill. Kr. — det nøjagtige Tal kan jeg ikke sige, for der udstedes daglig nye Statsboligfundsobligationer, men jeg skønner efter de sidst meddelte Oplysninger, at Tallet er under 60 Mill. Kr. Naar der ikke er udstedt flere Obligationer, skyldes det naturligvis den Omstændighed, at Laanene ikke har kunnet komme til Udbetaling, og at Statsboligfondens Obligationer ikke er udstedt, fordi Byggeforetagendet endnu ikke er færdigbehandlet, saa den endelige Afregning havde kunnet finde Sted.

Der findes ikke Penge bevilget af de to Finansudvalg til Ministeriet, saaledes at det var muligt at give nye Laan. Ifølge de gældende Statsboligfundslove, ogsaa den nu-gældende, skal begge Rigsdagens Finansudvalg give deres Tilslutning, for at Laanene kan gives; det er ikke nok, at man blot har Loven, man skal ogsaa have de to Finansudvalgs Tilslutning til, at Loven anvendes. Det har ikke været muligt at opnaa Finansudvalgenes Tilslutning til at bevilge Laanene efter den sidst vedtagne Lov, altsaa Forlængelsen fra 1. Januar til 31. Marts d. A., idet Folketingets Finansudvalg har krævet, at der skulde foreligge fra min Side Forslag til en ny Ordning.

Naar et saadant Forslag ikke hidtil har

foreligget, skyldes det den Omstændighed, at det ikke har været muligt at tilvejebringe en nøjagtig Oversigt over Boligbyggeriet, saa længe vore Valutaforhold ikke var bragt til en nogenlunde endelig Ordning; og deri har det af Indenrigsministeriet nedsatte Boligudvalg været enigt. Nu er Valutaen imidlertid saa nogenlunde stabil, i hvert Fald saa stabil, at man har bedre Oversigt over Virkningen af den fortsatte Anvendelse af Statsboligfondens Laan, end man hidtil har haft, og derfor har jeg kunnet tiltræde, at der nu blev udarbejdet et nyt Forslag for den kommende Tid. Forslaget har været prøvet i det af Indenrigsministeriet nedsatte Boligudvalg, som jeg lige har nævnt, og dette har med Undtagelse af Repræsentanterne for Venstre givet Tilslutning i Princippet og for saa vidt ogsaa i Enkelthederne til det Forslag, som jeg herved har den Ære at fremsætte for det høje Ting.

Jeg tror, alle maa være enige om, at det nu er lige saa nødvendigt at give Laan til Boligers Tilvejebringelse, som det var i 1922. Da Loven om Statsboligfonden blev givet i 1922, havde man særlig to Begrundelser for at give en Lov af den Art; den første Begrundelse var den, at man havde en udpræget Bolignødssituation, og at det ikke var muligt at tilvejebringe Boliger i fornødent Omfang, medmindre der ved Statens eller Kommunernes Foranstaltning blev tilvejebragt sekundære Laan; og dertil kom, at det fra alle Sider erkendtes, at den herskende Arbejdsløshed var af saa stort Omfang, at det var nødvendigt at faa Byggeriet i Gang for overhovedet at faa Bugt med Arbejdsløsheden. Forholdet ligger ikke væsentlig anderledes nu end i 1922; vi har fremdeles Bolignød ikke mindst i Hovedstaden, men ogsaa i Provinserne ude i de større Byer; og vi har en meget betydelig Arbejdsløshed, og det maa sikkert ogsaa erkendes fra alle Sider, at dersom man ikke fra det offentlige Side under en eller anden Form yder Hjælp og Støtte til Boligbyggeriet, vil det ikke være muligt at fortsætte dette. Saaledes som vore økonomiske Forhold og vore Pengeinstitutioner i Øjeblikket er stillet, er det ikke muligt i noget større Omfang at faa det private Initiativ til at virke, som det gjorde tidligere; det er ikke muligt at faa Banker eller andre Institutioner til at yde sekundære Panter; og da der endnu er et Risikomoment i alt Byggeri, holder ogsaa den mere private personlige Kapital sig tilbage. Alt saaledes taget i Betragtning anser jeg det for nødvendigt — og jeg tror, alle maa være enige